

ประกาศเทศบาลตำบลโคกม่วง
เรื่อง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

.....

ด้วยเทศบาลตำบลโคกม่วง ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๗ -๒๕๖๑) แล้วเสร็จ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๖ (๔) เทศบาลตำบลโคกม่วง จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของเทศบาลต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน ๒๕๕๖

(นายวิศิษฐ์ ชูสง)
นายกเทศมนตรีตำบลโคกม่วง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
(พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

ของ

เทศบาลตำบลโคกม่วง
อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๒
บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของเทศบาลตำบลโคกม่วง	๓ - ๙
บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง	๑๐ - ๓๐
บทที่ ๔ วิสัยทัศน์ ภารกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาเทศบาล	๓๑ - ๓๑
บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาล	๓๒ - ๓๕
บทที่ ๖ การนำยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล	๓๖ - ๔๐

คำนำ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติการใช้ในการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง อันเป็นการเตรียมความพร้อมในการรองรับการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะมีเพิ่มขึ้นในอนาคต

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของระเบียบดังกล่าว เทศบาลจึงแต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนา และการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วงขึ้น ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วงก็ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง ฉบับนี้ โดยผ่านการระดมปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วยการผ่านกระบวนการเวทีประชาคม ตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์แล้วจึงกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนายุทธศาสตร์ แนวทาง และเป้าหมายของการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑) ขึ้น เพื่อจะได้ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง ให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการต่อไป ด้วยการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งจะจัดทำในลำดับถัดไปโดยจะเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ จากนั้นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาล จะได้ติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาเทศบาลไปสู่การปฏิบัติว่าได้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์พัฒนามากน้อยเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคเช่นใด เพื่อจะได้เป็นการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง ในภาพรวมต่อไป

เทศบาลตำบลโคกม่วง ขอขอบคุณ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑) ฉบับนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง ฉบับนี้ สามารถใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาล และใช้กำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง ให้เป็นไปในแนวทางที่ตั้งเป้าหมายไว้ ต่อไป

นายวิศิษฐ์ ชูสง

นายกเทศมนตรีตำบลโคกม่วง

ประธานคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง

บทที่ ๑ บทนำ

๑. ความเป็นมาของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่น และยังมีบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย อีกทั้งเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาคมในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น และในอนาคตอันใกล้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรและเงินรายได้ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้คุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด และมีความโปร่งใสมากที่สุด ดังนั้นการวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม เกิดประโยชน์แก่ประชาคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผลโดยการบริหารจัดการตามแผนงาน โครงการนั้นจะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใสและพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไป

กระทรวงมหาดไทย จึงได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติในการวางแผนและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และตรงกับประเด็นปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับถ่ายโอนภารกิจ ที่จะมีการถ่ายโอนให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นในอนาคต โดยระเบียบดังกล่าวได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ๒ ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนระยะยาว และแผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นแนวทางในการบริหารงานของเทศบาล ต่อไป

๒. ความสำคัญของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเป็นแผนที่แสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคต และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบในการบริหารงานของท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีประสิทธิภาพ และบรรลุถึงสภาพการณ์ที่พึงปรารถนาในอนาคต ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ

๑. แผนยุทธศาสตร์เป็นแผนที่มุ่งไปสู่การสภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต
๒. เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์และเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
๓. สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. เป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

ความสำคัญดังกล่าว ของการดำเนินการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจึงถือเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการบริหารจัดการที่ดี ตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดหางบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๑ ต่อไป

บทที่ ๒
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลโคกม่วง

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ ลักษณะที่ตั้ง อาณาเขต และเขตการปกครอง

เทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง เป็นเทศบาลตำบลขนาดกลาง ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีหมู่บ้านจำนวน ๑๕ หมู่บ้าน ในเขตท้องที่รับผิดชอบเป็นตำบลในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ โดยประมาณ ๖๗.๙๙๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๕,๐๐๐ ไร่ ห่างจากกรุงเทพมหานครทางรถยนต์ประมาณ ๘๖๐ โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

อาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อเทศบาลตำบลนาโหนด
ทิศตะวันออก	ติดต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชัยสนและควนขนุน
ทิศใต้	ติดต่อเทศบาลตำบลควนเสารัง
ทิศตะวันตก	ติดต่อเทศบาลตำบลคลองเฉลิม

หมู่บ้านภายในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง ประกอบด้วย ๑๕ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะทองสม	มีนายจิตร ดำหนัก	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๒. หมู่ที่ ๒ บ้านทางเกวียน	มีนายเจริญศักดิ์ ชูสง	เป็นกำนันตำบล
๓. หมู่ที่ ๓ บ้านโคกม่วง	มีนายสุนทร คงอินทร์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๔. หมู่ที่ ๔ บ้านไร่ลุ่ม	มีนายวีระศักดิ์ เส้นบัตร	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๕. หมู่ที่ ๕ บ้านท่าควาย	มีนายสมมาตร อินสง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๖. หมู่ที่ ๖ บ้านคลองแมว	มีนายมีชัย เมืองสง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๗. หมู่ที่ ๗ บ้านควนหมอทอง	มีนายทวี พรหมสังคหะ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๘. หมู่ที่ ๘ บ้านทุ่งม่วงกวาง	มีนายประทีพ ด้วงตุต	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๙. หมู่ที่ ๙ บ้านควนยวน	มีนายนอม รัตนรังสี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๐. หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคกม่วง	มีนายบรรจบ ภัคดีสุวรรณ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๑. หมู่ที่ ๑๑ บ้านทุ่งยาว	มีนายมณูญ สุขรัตน์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๒. หมู่ที่ ๑๒ บ้านควนท่อน	มีนายประภัสร์ รองเลื่อน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๓. หมู่ที่ ๑๓ บ้านทุ่งเคียน	มีนายพิเชษฐ์ กาญจนอนันต์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๔. หมู่ที่ ๑๔ บ้านท่าควายออก	มีนางจूरีย์ ราชเล็ก	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
๑๕. หมู่ที่ ๑๕ บ้านเกาะทองสม	มีนายวิโรจน์ เหตุทอง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

๑.๒ สภาพภูมิประเทศ และลักษณะภูมิอากาศ

- สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปในพื้นที่เขตเทศบาลเป็นพื้นที่เนินและที่ราบลุ่มกระจายทั่วไป ลักษณะกายภาพจะมีลักษณะเป็นพื้นที่สูงจากด้านทิศตะวันตกและค่อยลาดเอียงต่ำลงสู่ทิศตะวันออกกระจายทั่วไปมีลำคลอง และห้วยไหลผ่านเช่น คลองท่าควาย ห้วยสังแก พื้นที่เหมาะแก่การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมคือการทำสวนยางและปศุสัตว์

- สภาพภูมิอากาศจะเป็นแบบร้อนชื้นมี ๒ ฤดู
 ๑. ฤดูฝน ระหว่างเดือน กรกฎาคม – กุมภาพันธ์ ช่วงฝนตกมากที่สุด ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม ของทุกปี
 ๒. ฤดูร้อน ระหว่างเดือน มีนาคม – มิถุนายน
- อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๗.๒๙ องศาเซลเซียส

๑.๓ สภาพเศรษฐกิจและสังคม

- ลักษณะของเศรษฐกิจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง ขึ้นอยู่กับการเกษตรกรรม

๒. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ การคมนาคม/ขนส่ง

- การคมนาคม มีถนนเชื่อมต่อภายในหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้านแต่ส่วนมากยังเป็นถนนลูกรังและหินผุ มีถนนลาดยางเชื่อมต่อถนนเอเชีย (หมายเลข ๔) จำนวน ๔ สาย คือ ถนนสายลานช้าง-บ้านพุด ผ่าน หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๒ ถนนสายปากทางเกาะทองสม-ควนอินนอโม ผ่านหมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑ ถนนสายไร่ลุ่ม-ป่าแก่ ผ่านหมู่ที่ ๑๒ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๗ ถนนสายในทอน-บ่วงช้าง ผ่านหมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๕

๒.๒ การไฟฟ้า

ประชากรได้ใช้กระแสไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน

๒.๓ การประปา

ในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง ประชาชนได้รับบริการน้ำประปาจากการประปาภูเขาและแหล่งน้ำดิบ

๒.๔ การสื่อสารและโทรคมนาคม

- วิทยุกระจายเสียงสามารถรับฟังสัญญาณวิทยุ เอ.เอ็ม และเอฟ.เอ็ม ได้จากตัวจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง และสามารถติดต่อกับเทศบาลได้ทางอินเทอร์เน็ตโดยฝ่าย Website www.kokmuang.go.th
- วิทยุโทรทัศน์สามารถรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์ที่แพร่ภาพออกอากาศจากกรุงเทพฯ ได้ทุกช่อง

๒.๕ การจราจร

เทศบาลตำบลโคกม่วง ได้วางระบบเส้นทางการจราจรในเขตเทศบาลไว้เพียงพอสำหรับรองรับความเจริญเติบโตไว้ระยะยาวในอนาคต แต่มีถนนบางสายต้องทำการปรับปรุงเพื่อให้การสัญจรไปมาของประชาชนได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้น

๒.๖ การใช้ที่ดิน

การใช้ประโยชน์จากที่ดินในเขตเทศบาลส่วนมากจะใช้การประกอบกิจการด้านการเกษตรกรรมเป็นหลัก

๓. ด้านเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมของประชากรขึ้นกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงมาคืออาชีพค้าขาย

ข้อมูลทรัพยากรด้านเกษตร ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลโคกม่วง มีพื้นที่ปลูกยางพาราประมาณ ๒๗,๓๔๐ ไร่ ข้าว ๑๑,๕๔๔ ไร่ ไม้ผล ๕๙๕ ไร่ ไม้ยืนต้น ๒๕๐ ไร่ พืชผัก/พืชไร่ ๕๐๐ ไร่ และพื้นที่อื่น ๆ ๑,๗๑๑ ไร่

(ที่มา : แผนพัฒนาการเกษตร ตำบลโคกม่วง ประจำปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘)

พันธุ์ข้าวที่นิยมปลูก คือ ข้าวเล็บนก, ข้าวชัยนาท, ข้าวขาวเบตง และข้าวสังข์หยด

หน่วยธุรกิจ ในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง มีโรงสีข้าว ๒๑ โรง ร้านค้าปลีก ๑๓ ร้าน ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ๙ ร้าน ร้านซ่อมเครื่องจักรกลการเกษตร ๒ ร้าน สถานที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ๑๗ แห่ง โรงรมยางและรับซื้อน้ำยางสด จำนวน ๔ โรง

๔. ด้านสังคม

๔.๑ จำนวนประชากรภายในเขตเทศบาล ๑๐,๒๒๓ คน แยกเป็นชาย ๔,๙๙๙ คน หญิง ๕,๒๒๔ คน มีจำนวนครัวเรือน ๓,๒๑๙ ครัวเรือน (ข้อมูลทางทะเบียนราษฎรเมื่อ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖) จำแนกได้ดังนี้

หมู่บ้าน	จำนวน/หลัง	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านเกาะทองสม	๑๙๒	๓๑๓	๓๑๘	๖๓๑
หมู่ที่ ๒ บ้านทางเกวียน	๒๗๗	๔๒๕	๔๒๗	๘๕๒
หมู่ที่ ๓ บ้านโคกม่วง	๒๙๔	๔๗๕	๔๗๙	๙๕๔
หมู่ที่ ๔ บ้านไร่ลุ่ม	๒๙๙	๕๒๙	๖๐๒	๑,๑๓๑
หมู่ที่ ๕ บ้านท่าควาย	๒๐๙	๓๓๐	๓๖๓	๖๙๓
หมู่ที่ ๖ บ้านคลองม่วง	๒๗๘	๓๖๒	๔๑๖	๗๗๘
หมู่ที่ ๗ บ้านควนหมอทอง	๒๕๗	๔๑๐	๓๘๘	๗๙๘
หมู่ที่ ๘ บ้านทุ่งม่วงกวาง	๑๓๙	๑๙๓	๒๑๙	๔๑๒
หมู่ที่ ๙ บ้านควนยวน	๒๕๕	๓๔๙	๓๗๖	๗๒๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคกแก้ว	๒๐๐	๓๐๓	๒๙๖	๕๙๙
หมู่ที่ ๑๑ บ้านทุ่งยาว	๒๐๒	๓๑๔	๓๒๒	๖๓๖
หมู่ที่ ๑๒ บ้านควนทอน	๑๕๕	๒๕๘	๒๖๗	๕๒๕
หมู่ที่ ๑๓ บ้านทุ่งเคียน	๑๓๔	๒๐๖	๒๑๑	๔๑๗
หมู่ที่ ๑๔ บ้านท่าควายออก	๑๗๕	๒๙๓	๓๐๔	๕๙๗
หมู่ที่ ๑๕ บ้านเกาะทองสมใหม่	๑๕๒	๒๓๙	๒๓๖	๔๗๕

(ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง : การตรวจสอบบ้านจากทะเบียนบ้าน)

๔.๒ การศึกษา ศาสนาและเพณี

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง จำแนกได้ ดังนี้

เทศบาลตำบลโคกม่วง มีสถานศึกษาซึ่งอยู่ในความดูแลขณะนี้

- ระดับอนุบาล ประกอบด้วยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๕ ศูนย์
- ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง
- ระดับชุมชน ประกอบด้วย ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑๔ แห่ง
- ศูนย์การเรียนชุมชน (ศรช.) ๑ แห่ง (ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙)
- ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรตำบลโคกม่วง (ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙)

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สถานศึกษา	จำนวนบุคลากร	จำนวนนักเรียน	จำนวนครู / นักเรียน
	ครู		
	รวม	รวม	
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านควนยวน (หมู่ที่ ๙)	๕	๑๒๙	๕/๑๒๙
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านควนหมอทอง (หมู่ที่ ๗)	๓	๖๐	๓/๖๐
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าควาย (หมู่ที่ ๑๔)	๒	๓๑	๒/๓๑
๔. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดเกาะทองสม (หมู่ที่ ๑๐)	๓	๕๕	๓/๕๕
๕. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์มีสยิดไร่ลุ่ม (หมู่ที่ ๕)	๒	๓๔	๒/๓๔
๖. โรงเรียนวัดท่าควาย	๑๙	๑๔๐	๑๙/๑๔๐
๗. โรงเรียนบ้านควนยวน	๒๒	๒๗๘	๒๒/๒๗๘
๘. โรงเรียนบ้านเกาะทองสม	๑๒	๒๒๓	๑๒/๒๒๓
๙. โรงเรียนบ้านโคกม่วง		๙๕	/๙๕
๑๐. โรงเรียนบ้านควนหมอทอง	๒๑	๑๗๒	๒๑/๑๗๒
รวม		๑,๒๑๖	/๑,๒๑๖

ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ มีวัด ๕ แห่ง และมีมัสยิด ๔ แห่ง ประเพณีของชาวพุทธ มีลักษณะคล้ายกับชาวพุทธทั่วไปในจังหวัดอื่นทางภาคใต้ ได้แก่ การแต่งงาน การขึ้นบ้านใหม่ วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ การบวชนาค งานบุญเดือนสิบ งานลอยกระทง พิธีงานศพ เป็นต้น

ส่วนประเพณีวัฒนธรรมของชาวมุสลิม ที่สำคัญได้แก่ ประเพณีแต่งงาน พิธีถือศีลอด (ถือบวช) ประเพณีมาแกบูล๊ะ (กินเหนียว) พิธีการเข้าสู่ันต์ ประเพณีวันรายอพอซอ ประเพณีวันฮารีรายอ

๔.๓ การสาธารณสุข

การบริการด้านการสาธารณสุขในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง มีการให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยมีสถานบริการ ดังนี้

- สถานีอนามัย ๓ แห่ง คือ สถานีอนามัยบ้านเกาะทองสม (หมู่ที่ ๑๐) สถานีอนามัยบ้านควนหมอทอง (หมู่ที่ ๕) และสถานีอนามัยบ้านท่าควาย (หมู่ที่ ๕)
- ร้านขายยา ๒ ร้าน

๕. ด้านการเมือง-การบริหาร

๕.๑ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของเทศบาลตำบลโคกม่วง

โครงสร้างการบริหาร (องค์กร) ประกอบด้วย

- ๑) สภาเทศบาล ประกอบด้วย ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล และเลขานุการสภาเทศบาล มีหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด และควบคุมตรวจสอบการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาล

๒) คณะผู้บริหารเทศบาล ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ทำหน้าที่ทางด้านการบริหาร กำหนดนโยบายในการบริหารงานในท้องที่ของเทศบาล ตามที่ได้รับอนุมัติ หรือเห็นชอบจากสภาเทศบาล และตามระเบียบกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๔ หน่วยงาน ดังนี้

- สำนักปลัดเทศบาล
- กองคลัง
- กองช่าง
- กองการศึกษา

เทศบาลตำบลโคกม่วง มีอำนาจหน้าที่โดยสรุป ดังนี้

- การตราเทศบัญญัติ
- การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล
- สนับสนุนให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ
- รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- ให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย และบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- ป้องกันและระงับโรคติดต่อ รวมทั้งบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง รวมทั้งให้มี และบำรุงไฟฟ้าและแสงสว่าง
- ให้ประชาชนได้รับการศึกษาอบรม
- บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- ให้มีน้ำสะอาดและการประปา
- ส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- บำรุงศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- เทศพาณิชย์
- หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล หรือตามหนังสือสั่งการ

๕.๒ การคลังท้องถิ่น

๑) ประมาณการรายรับ

ประมาณการรายรับ (ปี)	จำนวนเงิน (บาท)
๒๕๕๔	๒๘,๓๐๐,๐๐๐
๒๕๕๕	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๕๕๖	๓๕,๒๐๓,๐๐๐

๒) ประมาณการรายจ่าย

ประมาณการรายจ่าย (ปี)	จำนวนเงิน (บาท)
๒๕๕๔	๒๘,๓๐๐,๐๐๐
๒๕๕๕	๓๕,๐๐๐,๐๐๐
๒๕๕๖	๓๕,๒๐๓,๐๐๐

๕.๓ การดำเนินกิจกรรมพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือขององค์กรชุมชน

๕.๔ บทบาท/การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหาร

เทศบาลมีการบริการประชาชนได้ทั่วถึง และการคลังของเทศบาลสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระดับหนึ่ง และการบริหารงานของเทศบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งประชาชนได้รับข่าวสารการปฏิบัติงานของเทศบาล และผลการปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนมีความเข้าใจอันดีระหว่างเทศบาลกับประชาชน

๕.๕ การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในทรัพย์สินและสวัสดิการของประชาชน

๑) ยาเสพติด ปัญหายาเสพติดนับวันยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่รุนแรง ทางเทศบาลตำบลโคกม่วง ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยทางเทศบาลพยายามสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนให้เห็นถึงโทษของภัยยาเสพติด และ จัดกิจกรรมการต่อต้านยาเสพติดขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา

๒) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหานี้ทางเทศบาลได้มีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาโดยพยายามจัดให้ทุกพื้นที่มีแสงสว่างอย่างทั่วถึง เพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั้งในด้านการขับขี่รถยนต์พาหนะ และป้องกันเหล่ามิจฉาชีพที่อาศัยความมืดในการเข้าก่อเหตุร้ายต่าง ๆ ขึ้นมา

๕.๖ สถิติและข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕)

	เขต ๑	เขต ๒	นายกเทศมนตรี
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๓,๔๐๐	๓,๙๕๕	๗,๓๕๕
จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๓,๐๑๒	๓,๔๒๘	๖,๔๔๐
จำนวนบัตรเสีย	๕๖	๘๑	๑๓๗
จำนวนผู้มาใช้สิทธิแต่ไม่ประสงค์จะลงคะแนน	๒๖	๘	๓๔

๖. ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๖.๑ ทรัพยากรน้ำ

- ประชากรมีน้ำประปาใช้ ๒,๕๐๐ คริวเรือน
- คลองชลประทาน ๑๖๑ คริวเรือน
- คลองส่งน้ำ ๑๔๐ คริวเรือน
- สระน้ำ ๔๗๐ คริวเรือน
- บ่อน้ำตื้นสาธารณะ/ส่วนตัว ๗๙๒ คริวเรือน
- บ่อบาดาลสาธารณะ/ส่วนตัว ๕๐๖ คริวเรือน

๖.๒ ทรัพยากรป่าไม้

- มีพื้นที่ป่า - ตร.กม. (ไม่มี)
- มีสัตว์ป่า - ตร.กม. (ไม่มี)

๖.๓ ทรัพยากรธรณี ไม่มี

๖.๔ สภาพสิ่งแวดล้อม

- อากาศ อากาศอยู่ในเกณฑ์ดี รวมทั้งไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษอยู่ในเขตเทศบาล
- น้ำเสีย ในเขตเทศบาลไม่มีปัญหาเรื่องน้ำเสีย

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลโคกม่วง

๑. หลักและแนวคิดการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายของการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นได้โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุม ติดตาม วัดและประเมินผล โคนการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐ และประชาคม ทั้งนี้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนพัฒนาระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนการพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

ดังนั้น เพื่อแสดงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องของแผนพัฒนาระดับชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอ อันจะเป็นประโยชน์ในการการนำมาวิเคราะห์ใช้วางแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงขอเสนอแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ และนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี ๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” ซึ่งวิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลสรุปได้ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒. **พันธกิจ** เพื่อให้การพัฒนาประเทศมุ่งสู่วิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ทุกภาคส่วนในสังคมได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ในปี พ.ศ.๒๕๗๐ เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

๔. เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๑ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฯ จึงได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมสร้างรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไป

กับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

- ๑.๑) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
- ๑.๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
- ๑.๓) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี
- ๑.๔) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคมและเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับ

- ๒.๑) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
- ๒.๒) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๒.๓) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- ๒.๔) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒.๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงานให้ความสำคัญกับ

- ๓.๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๓.๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร
- ๓.๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
- ๓.๔) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
- ๓.๕) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและ

ชุมชน

- ๓.๖) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและ

ความเข้มแข็งภาคเกษตร

- ๓.๗) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและ

พลังงาน

๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับ

- ๔.๑) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- ๔.๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๔.๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็น

ธรรม

- ๔.๔) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ

๕.๑) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ

๕.๒) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค

๕.๓) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๕.๔) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

๕.๕) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

๕.๖) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

๕.๗) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรม และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

๕.๘) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

๕.๙) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเซียรวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค

๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

๖.๑) การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒) การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖.๓) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

๖.๔) การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๖.๕) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖.๖) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๖.๗) การควบคุมและลดมลพิษ

๖.๘) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๖. การบริหารจัดการแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การบริหารจัดการแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ มีแนวทางสำคัญดังนี้

- ๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ไปสู่การปฏิบัติ
 - ๒) การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่น ๆ
 - ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่าง ๆ
 - ๔) การเพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผน ฯ ที่ชัดเจนสามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๕) การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖) การติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑

๓. นโยบายของรัฐบาล

๑) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก เป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินนโยบายในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยเฉพาะการให้สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งยกระดับราคาสินค้าเกษตร การเพิ่มรายได้ให้แก่แรงงานและผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การให้เบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดแก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้จะดำเนินการเร่งการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อไป

๒) นโยบายที่จะดำเนินการในระยะ ๔ ปี รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ ๔ ปี โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังนี้

๒.๑ ด้านความมั่นคงแห่งรัฐ เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ และเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาเตรียมความพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในทุกด้าน

๒.๒ ด้านสร้างรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหารคุณภาพสูง และยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยการขยายช่องทางการตลาด รวมทั้งดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีเทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญในการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานเต็มที่ รวมทั้งมีความระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ภายในประเทศ โดยการเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาพแวดล้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและการตลาด ภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงการค้าเสรี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสในการกระจายรายได้ และการกระจายการลงทุนไปสู่ชนบท เป็นต้น

๒.๔ สังคมและคุณภาพชีวิต เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู เร่งพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้การกระจายครูเพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ด้านการคุ้มครองแรงงาน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน รวมทั้งการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการประกันสังคมให้มากขึ้น และขยายความคุ้มครองถึงแรงงานนอกระบบที่รัฐจะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน การจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง รวมทั้งยังเร่งยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบและเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ นอกจากนี้ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ โดยการเร่งผลิตบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอ การจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการป่วยตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง รวมทั้งการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

๒.๕ ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากรการพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ

๒.๖ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยให้เป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยการส่งเสริมการลงทุนในกิจการงานวิจัยระหว่างภาครัฐและเอกชน มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร ยกกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

๒.๗ ด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านโดยส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน ”

๒.๘ ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบราชการ เน้นการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ทั้งจากการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจน และคนด้อยโอกาส รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุง

วิสัยทัศน์พัทลุง (Vision)

“ จังหวัดพัทลุง เป็นเมืองศูนย์กลางการเกษตร มีการจัดการศึกษา การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดดเด่น สังคมเข้มแข็ง คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถทางการเกษตรที่เป็นผลผลิตทางการเกษตรหลักของจังหวัดพัทลุง

๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานมีความสะดวกปลอดภัยและทั่วถึง เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาการท่องเที่ยวที่โดดเด่น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เน้นความเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดพัทลุง และสนับสนุนการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มุ่งนำเสนอการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย

๕. ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรของภาครัฐ เอกชน เพื่อเตรียมความพร้อมของชุมชนในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และเชิงวัฒนธรรม และรองรับการท่องเที่ยวของประชาชนในภูมิภาคอาเซียน

๖. ส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชน ประชาชนทั่วไปในชุมชน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในด้านสุขภาวะ ความเข้มแข็งของชุมชน การบูรณาการของทุกภาคส่วน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๗. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ สนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุข การป้องกันให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

๘. ส่งเสริมการบูรณาการระบบการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความเข้มแข็งและให้เด็กและเยาวชนได้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และใช้โอกาสในการเปลี่ยนแปลง ให้เกิดประโยชน์

๙. สนับสนุนด้านการศึกษาทั้งในและนอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา

๑๐. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

๑๑. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณี วัฒนธรรมทางศาสนา ให้คงอยู่สืบไป

๑๒. บริหารจัดการองค์กรให้ได้มาตรฐานตามหลักธรรมาภิบาล และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดพัทลุง

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. เพื่อให้จังหวัดพัทลุง เป็นเมืองศูนย์กลางของการเกษตรในภูมิภาค ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพ มีรายได้จากภาคเกษตรและการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่มีมูลค่า เชื่อมโยงถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่

๒. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุก ๆ ด้าน มีการส่งเสริมด้านการศึกษา สาธารณสุข การจัดสวัสดิการชุมชนที่มีมาตรฐาน ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

๓. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบมีการบูรณาการในการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของทุกภาคส่วน และสามารถนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อให้ประชาชน องค์กรภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น	๑. พัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าภาคเกษตร ให้มีคุณภาพ ๒. ส่งเสริมอาชีพที่มีความต่อเนื่องจากภาคเกษตร ๓. ส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ๔. การส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่น ๕. การส่งเสริมภาคเกษตรกรรมแบบยั่งยืน ๖. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเกื้อหนุนภาคเกษตรกรรม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม	๑. ปรับปรุง พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความโดดเด่น ๒. ส่งเสริมด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของพื้นที่ต่าง ๆ ๓. เสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความพร้อมของชุมชนในการรองรับการท่องเที่ยวและประชาคมการท่องเที่ยวอาเซียน ๔. พัฒนาโครงการสร้างพื้นที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นประเพณีพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคมนาคมและสังคมให้มีคุณภาพ	๑. ส่งเสริมชุมชนสู่สุขภาวะที่ดีด้วยการบูรณาการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๒. สร้างสังคมสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนด้วยกลไกการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเข้าถึงและต่อเนื่อง ๓. เตรียมความพร้อมของชุมชนสู่อาเซียน ๔. พัฒนาระบบบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ ๕. การจัดสวัสดิการสังคมที่ประชาชนเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการพัฒนา ๖. สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความภาคภูมิใจในการเป็นคนพัทลุง ให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนในทุกระดับ ๗. การส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น การอนุรักษ์อัตลักษณ์ที่ดีงามของท้องถิ่น โดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำที่เน้นโครงข่ายและการบริหารการใช้น้ำให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรมและการท่องเที่ยว ๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษจากขยะมูลฝอยแบบยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ๓. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ได้ร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและการบริหารจัดการที่ดี	๑. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน ๒. เสริมสร้างความเชื่อมั่นในระบบบริการภาครัฐด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีที่ยึดหลักธรรมาภิบาลและความพึงพอใจ ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่น ในการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อท้องถิ่น
๖. นโยบายที่สำคัญของรัฐบาล	๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาชายแดน ๒. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในองค์กรภาครัฐ ๓. การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๔. การพัฒนาบทบาทสตรี

๕. นโยบายการพัฒนาของอำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

๑. ด้านเศรษฐกิจพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบตลาดและการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต
๒. เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาหาความรู้ พักผ่อนหย่อนใจ และเกิดความประทับใจ
๓. เพื่อให้ทุกหมู่บ้าน ชุมชน มีบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานเต็มพื้นที่

เป้าหมาย

๑. พัฒนาผลิตผลทางการเกษตรให้ได้มาตรฐานและมีตลาดรองรับ
๒. สร้างรายได้ให้ประชาชนชาวอำเภอเขาชัยสน
๓. ทุกหมู่บ้าน ชุมชน มีบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเกษตรครบวงจรในด้านการผลิต การตลาด การแปรรูปผลผลิต
๒. จัดตั้งศูนย์ธุรกิจชุมชน
๓. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๔. จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
๕. ประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ

๒. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ชาวอำเภอเขาชัยสนได้รับการศึกษาทุกระดับอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. เพื่อพัฒนาหน่วยงาน บุคลากรด้านการกีฬาให้มีคุณภาพ
๓. เพื่อให้ชาวอำเภอเขาชัยสนมีความรักหวงแหนในประเพณีวัฒนธรรมพื้นบ้าน

เป้าหมาย

๑. ชาวอำเภอเขาชัยสนมีการศึกษาดีมีคุณภาพ
๒. พัฒนานักกีฬาอำเภอเขาชัยสนสู่ระดับจังหวัดและนักกีฬาอาชีพ
๓. อนุชนรุ่นหลังรู้จักและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้านให้คงอยู่

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนที่อยากเรียนทุกคนต้องได้เรียน
๒. จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษา
๓. ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากรด้านการกีฬา
๔. พัฒนาการกีฬาอย่างจริงจัง
๕. จัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอย่างต่อเนื่อง
๖. ให้วัดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอย่างต่อเนื่อง
๓. ด้านสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและความปลอดภัย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้องค์กรชุมชนเข้มแข็งสามารถดูแลสุขภาพอนามัยของคนในชุมชนได้
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด
๔. เพื่อบรรเทาสาธารณภัย ประชาชนได้รับความเดือดร้อนน้อยที่สุด

เป้าหมาย

๑. อัตราการเกิดโรคน้อยลง
๒. ประชาชนมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. มีหมู่บ้าน ชุมชน ปลอดภัยยาเสพติดทุกหมู่บ้าน ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลง
๔. ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยน้อยที่สุด

กลยุทธ์

๑. กระตุ้นส่งเสริมให้ประชาชนพึ่งตนเอง รู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคเพื่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. จัดสร้างที่พักสายตรวจ ป้อมยาม ศูนย์บริการรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน
๔. ผูกอบรม อปพร. ชุด ชรบ. หมู่บ้าน อพพร.ทุกหมู่บ้าน
๕. ส่งเสริมให้ประชาชนร่วมปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๖. จัดทำโครงการ

๓. ด้านการเมืองการปกครอง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น

เป้าหมาย

๑. ประชาชนรู้จักหน้าที่และสิทธิของตนเอง
๒. การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความโปร่งใส

กลยุทธ์

๑. ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน
๒. ส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยการจัดให้มีประชาคมทุกระดับ
๓. ให้ตัวแทนประชาคมเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบทุกโครงการที่ดำเนินการขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อกระจายอำนาจให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติให้มีคุณภาพและเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของอำเภอเขาชัยสน

เป้าหมาย

๑. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพและยั่งยืน
๒. มีข้อบังคับตำบลหรือเทศบัญญัติในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม
๓. อ่าวสะทัง และหาดพัททองเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีชื่อเสียงของอำเภอเขาชัยสน และจังหวัดพัทลุง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมให้มีการฟื้นฟู บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์และให้ชุมชนเป็นกำลังสำคัญในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ระดับหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกกฎหมายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๔. ปรับปรุง พัฒนา อ่าวสะทัง หาดพัททอง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๕. สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๖. นโยบายการพัฒนาของผู้บริหาร

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

การพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญอิสระแก่ท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคล ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นของเทศบาล ตลอดจนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วและเกิดความพึงพอใจดังนี้

๑.๑ พัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วงให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดีมีมาตรฐานด้วยการส่งเสริม สร้างความร่วมมือ ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานและพนักงานจ้าง ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญของเทศบาลตำบลโคกม่วง พร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสะดวก ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการให้บริการ เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่ดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ โดยชุมชนและเพื่อชุมชนรวมทั้งการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงานทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และพื้นที่อื่น ๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ ให้มีความทั่วถึง เป็นธรรม รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มกระบวนการ ร่วมคิด ร่วมตรวจสอบ

๒. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

พัฒนาศักยภาพของประชาชนในเทศบาล ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุข และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีและปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินงานด้านสวัสดิการชุมชน การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือและได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๓ รณรงค์ส่งเสริมกระบวนการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม การสร้างวินัย และจิตสาธารณะของคนในชุมชน

๒.๔ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหาอย่างใกล้ชิด เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่สถาบันครอบครัว

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้างสุขภาวะแบบองค์รวม และการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข มีความเป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นทุกเวลา

๓. นโยบายการพัฒนาการศึกษา ประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรม

การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการปฏิรูปการศึกษาเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ให้ประชาชนทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต และมีปัญหาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้ และนำพาท้องถิ่นให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและสังคม โดยยึดหลักการศึกษสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมให้เกิด ความรู้คู่คุณธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้ได้ตามมาตรฐาน เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่ทันสมัย ทันโลกทันเหตุการณ์

๓.๓ สนับสนุน ส่งเสริม รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๔. นโยบายพัฒนาสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

การสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านสุขภาพ ตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติช่วยบรรเทาให้เกิดการพัฒนาและปรับเปลี่ยนคุณพฤติกรรมทางด้านสุขภาพอนามัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ ดังนี้

๔.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง และมีสุขภาพจิตที่ดี การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน

๔.๒ ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน และการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และเป็นธรรม

๔.๓ สนับสนุนการควบคุมป้องกันการเผยแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ที่อันตรายต่อคนและสัตว์ โดยการสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมและดูแล รักษาอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุนงานสุขภาพอนามัย และการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๔.๕ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๔.๖ สนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น

๕. นโยบายพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเกิดความถดถอยทางเศรษฐกิจและการแข่งขันทางการค้า การส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นเป็นการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ดังนี้

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็งเพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน พัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน ขยายเครือข่ายโดยจัดหาแหล่งรองรับสินค้าหรือตลาดส่งออกสินค้าของกลุ่มอาชีพ

๕.๒ สนับสนุน ส่งเสริมด้านการเกษตร กระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การเกษตร ควบคู่กับการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๕.๓ สร้างรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน ส่งเสริม สนับสนุน ขยายเครือข่าย เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการในพื้นที่

๕.๔ ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๖. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และเป็นการวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับประชาชนได้อุปโภคบริโภค โดยการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและจัดหาแหล่งน้ำใหม่ตามความเหมาะสม

๖.๒ พัฒนาและบำรุงรักษา ระบบการประปา ให้มีประสิทธิภาพและประชาชนมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ

๗. นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิตเพื่อเอื้ออำนวยต่อความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา เพื่อยกระดับคุณภาพ

๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ ตามหลักสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อม

๗.๒ รณรงค์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน และชุมชน

๗.๓ สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่

๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งไปสู่การลดสถานะโลกร้อน

๗. ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

๑. ด้านสาธารณูปโภค

- ๑.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมถนนสายหลักและสายรองในตำบลโดยการก่อสร้างถนนลาดยางคอนกรีต การปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจร การบุกเบิกขยายผิวจราจรถนนสายใหม่
- ๑.๒ การก่อสร้างระบบระบายน้ำ โดยการก่อสร้างคูระบายน้ำ การฝังท่อระบายน้ำ การก่อสร้างท่อเหลี่ยม คสล.
- ๑.๓ ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ บริเวณถนนสายหลัก และบริเวณทางแยก
- ๑.๔ การก่อสร้าง ซ่อมบำรุงแหล่งน้ำ

๒. ด้านสังคมและสวัสดิการสังคม

- ๒.๑ ดำเนินงานการจ่ายเบี้ยยังชีพคนชรา คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์
- ๒.๒ การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ
- ๒.๓ การส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
- ๒.๔ การรณรงค์และป้องกันปัญหายาเสพติด
- ๒.๕ การพัฒนาและส่งเสริมสตรี เด็กและเยาวชน

๓. ด้านสาธารณสุข

- ๓.๑ การจัดตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบล
- ๓.๒ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ๓.๓ การส่งเสริมกิจกรรมออกกำลังกายแอโรบิก
- ๓.๔ การจัดแข่งขันกีฬา- กรีฑาระดับตำบลและสถานศึกษา
- ๓.๕ การส่งเสริมสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐาน

๔. ด้านเศรษฐกิจ

- ๔.๑ การส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ
- ๔.๒ การส่งเสริมฝึกรวมอาชีพเสริม
- ๔.๓ การดำเนินงานศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร
- ๔.๔ การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๕ การส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์ และประมงครัวเรือน
- ๔.๖ การบริหารเงินทุนหมุนเวียนเศรษฐกิจชุมชน

๕. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๕.๑ การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
- ๕.๒ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เยาวชน
- ๕.๓ การส่งเสริมการเรียนรู้และเผยแพร่ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน
- ๕.๔ โครงการลานวัฒนธรรม
- ๕.๕ ส่งเสริมสนับสนุนประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕.๖ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมทางด้านศาสนาทุกศาสนาในตำบล

๖. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ๖.๑ การส่งเสริมกิจการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- ๖.๒ การช่วยเหลือและบรรเทาผู้ประสบสาธารณภัย
- ๖.๓ การเฝ้าระวังและเตือนภัยช่วงเทศกาล
- ๖.๔ การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๗. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๗.๑ การส่งเสริมสนับสนุนการใช้สารชีวภาพ
- ๗.๒ การอนุรักษ์แหล่งน้ำแหล่งเพาะพันธุ์ปลา
- ๗.๓ การรณรงค์ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อสิ่งแวดล้อม
- ๗.๔ การบังคับใช้ข้อบัญญัติในกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๘. ด้านการเมืองการบริหาร

- ๘.๑ การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหาร สมาชิกสภาและพนักงานส่วนท้องถิ่น
- ๘.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในรูปแบบประชาคม
- ๘.๓ การออกให้บริการแก่ประชาชน
- ๘.๔ การส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
- ๘.๕ การพัฒนาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ

๘. ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา มีความจำเป็นต้องพิจารณาในมิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลโคกม่วงตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมายกลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

๘. ขอบข่ายและปริมาณปัญหาของเทศบาลตำบลโคกม่วง

ขอบข่ายของปัญหา	ปริมาณของปัญหา
<u>มิติด้านคุณภาพชีวิต</u> ๑.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-ระบบประปาขาดประสิทธิภาพ การใช้น้ำไม่ทั่วถึงและเพียงพอ -เส้นทางคมนาคมทางภายในหมู่บ้านยังไม่สะดวกเท่าที่ควร -การระบายน้ำยังไม่เพียงพอทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังอยู่บ่อยครั้ง -ไฟฟ้าสาธารณะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ครอบคลุมไม่ทั่วถึง -ขาดการจัดวางระบบผังเมือง -ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ขอบข่ายของปัญหา	ปริมาณของปัญหา
๒.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none">- ราคาผลผลิตตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง- การว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว ไม่มีอาชีพเสริม- การดำเนินงานของกลุ่มอาชีพต่างๆไม่เข้มแข็งและยั่งยืน- ปัญหาหนี้สินจากกระแสบริโภคนิยม- ศักยภาพและกำลังคนภาคเกษตร และภาคบริการมีน้อย- ขาดตลาดกลางรองรับสินค้าเกษตร
๓.ปัญหาด้านสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none">- พฤติกรรมการบริโภค- ขาดการออกกำลังกาย- โรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ- ขาดดูแลสุขภาพแบบองค์รวม- การป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดต่อยังไม่ครอบคลุม
๔. ปัญหาด้านสังคม	<ul style="list-style-type: none">- การแพร่ระบาดของยาเสพติดรูปแบบใหม่- การมีวัสดุอบายมุข- สถาบันครอบครัวอ่อนแอ- เด็ก เยาวชน มีความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม
๕.ปัญหาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none">- ขาดการส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต- มาตรฐานสถานศึกษาไม่เท่าเทียมกัน- ขาดแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน- หลักสูตรการศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพทางภูมิสังคม- ประชาชนห่างไกลหลักคำสอนทางศาสนา- วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการเรียนรู้สืบทอดอย่างต่อเนื่อง

ขอบข่ายของปัญหา	ปริมาณของปัญหา
<p><u>มิติด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ</u></p> <p>๑.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขยะมูลฝอย - ขาดจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สารพิษตกค้างในดินและแหล่งน้ำ - กลิ่นรบกวนจากกิจการ - ภัยแล้ง น้ำท่วม และวาตภัย - การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมไม่เหมาะสม - ดินเสื่อมสภาพ - สัตว์น้ำลดจำนวนและสูญพันธุ์
<p><u>มิติด้านการเมืองการบริหาร</u></p> <p>๑.ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดจิตสำนึกด้านประชาธิปไตยที่ถูกต้องและแท้จริง - อาคาร สถานที่มีเนื้อที่จำกัดไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากร

๑๐. การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

การคาดการณ์แนวโน้มการพัฒนาเทศบาลในช่วง๕ปีข้างหน้าคาดว่าเทศบาลตำบลโคกม่วงจะสามารถดำเนินงานนโยบายสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยที่เอื้ออำนวย ไม่ว่าจะเป็น การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป ศักยภาพด้านบุคลากรและเครื่องจักรที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันเทศบาลก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และการเพิ่มช่องทางการหารายได้ใหม่จากกิจการเทศพาณิชย์ หรือกิจการรูปแบบอื่นภายใต้อำนาจหน้าที่ที่พึงกระทำได้

ทั้งนี้ภายใต้การคาดการณ์แนวโน้มการพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วงยังคงยึดหลักและแนวคิดการพัฒนา ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่๑๐ ยุทธศาสตร์ระดับชาติและยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดมาเป็นพันธกิจหลักเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยแยกการพัฒนาตามผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการตามประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบประปา
- พัฒนาเส้นทางคมนาคมในตำบลให้มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องเป็นโครงข่าย
- พัฒนาระบบระบายน้ำให้มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องเป็นโครงข่าย
- ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
- จัดทำผังเมืองรวมของตำบลตามขั้นตอนเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา
- จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการสาธารณสุขปโภคขนาดใหญ่

๒. ด้านเศรษฐกิจ

- ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมการประกอบอาชีพและยกระดับรายได้เพิ่มมากขึ้น
- ส่งเสริมการตลาดชุมชนและสินค้าเกษตร
- พัฒนาการเกษตรของตำบลเป็นเกษตรอินทรีย์
- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพ และเงินทุนให้กับผู้ว่างงานได้มีงานทำ

๓. ด้านสาธารณสุข

- ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนให้ทั่วถึงทุกระดับ
- ควบคุมและระวังโรคติดต่ออย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว
- การบริการด้านสาธารณสุขทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- ให้ความรู้ด้านส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๔. ด้านสังคม

- จัดสวัสดิการ และสังคมสงเคราะห์แก่ คนยากจน คนพิการเด็กผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ให้ทั่วถึง
- ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- เน้นการบริหารงานของศูนย์พัฒนาทางสังคมแบบมีส่วนร่วมแบบเชิงรุก
- ป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนสม่ำเสมอ
- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ทั่วถึง

๕. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล
- ศึกษาเตรียมความพร้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามภารกิจถ่ายโอน
- ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชน
- จัดหา พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด
- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาแก่คนทุกกลุ่มทุกวัยอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ขยายผลโครงการธนาคารขยะอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม
- สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมเพิ่มขึ้น
- เน้นการใช้สารชีวภาพเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
- สนับสนุนการผลิตและใช้พลังงานทางเลือก

- ส่งเสริมความรู้และสนับสนุนการเพาะปลูกพืชตามความเหมาะสมกับสภาพดิน
- คุ้มครองและดูแลแหล่งเพาะพันธ์สัตว์น้ำ

๗. ด้านการเมืองการบริหาร

- เน้นการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- พัฒนาการจัดเก็บรายได้และการเพิ่มช่องทางรายได้จากกิจการเทศพาณิชย์
- พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร
- ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านเวทีประชาชน
- ปรับปรุงพัฒนาอาคาร สถานที่ให้มีเอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร

๑๑. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลโคกม่วง ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค)

จุดแข็ง (Strengths)

- ๑.สภาพพื้นที่เหมาะสมกับการกสิกรรมและปศุสัตว์เอื้อต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
 - ๒.การเมืองท้องถิ่นมีความนิ่ง และมีการประสานการดำเนินงานระหว่างฝ่ายปกครองกับฝ่ายบริหาร
 - ๓.มีที่ตั้งที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภอหลายอำเภอและศูนย์กลางจังหวัดสามารถเป็นศูนย์กลางตลาด
- อย่างพาราได้
- ๔.ประชาชนใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา
 - ๕.มีกลุ่มองค์กรที่หลากหลาย
 - ๖.มีการประสานงานกับหน่วยงานด้านพัฒนาสังคมที่เป็นภาคีเครือข่าย

จุดอ่อน (Weakness)

- ๑.ขาดแคลนแหล่งน้ำธรรมชาติ
- ๒.ระบบคมนาคมขนส่งในตำบลไม่ได้มาตรฐาน
๓. พื้นที่กว้าง จำนวนประชากรมากส่งผลให้บริการสาธารณะไม่ทั่วถึงครอบคลุม
- ๔.ขาดการบริหารจัดการดินน้ำที่มีประสิทธิภาพ
- ๕.ประชาชนเริ่มขาดจิตสาธารณะ
- ๖.กระแสบริโภคนิยม

โอกาส (Opportunities)

- ๑.นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เอื้อต่อการพัฒนา
- ๒.แนวโน้มการจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น
- ๓.ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ
- ๔.มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เชิงสังคม

อุปสรรค (Threats)

- ๑.ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าครองชีพสูง
- ๒.ราคาผลผลิตทางการเกษตรผันผวน
- ๓.การเกิดภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ ภารกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาเทศบาล

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลโคกม่วง

“ โคกม่วงตำบลน่าอยู่ เชิดชูธรรมาภิบาล สาธารณูปการก้าวหน้า การศึกษาคู่คุณธรรม เกษตรกรรมก้าวไกล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ”

๒. พันธกิจของการพัฒนา

๑. การสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี ทั้งภาคองค์กรและภาคประชาชนเน้นการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา การตัดสินใจและการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส

๒. พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสุขภาวะ สวัสดิการสังคม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ส่งเสริมการศึกษาและกีฬาของประชาชนทุกกลุ่มวัย ควบคุมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม

๕. ส่งเสริมประเพณีภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๖. พัฒนาการเกษตรให้มีความก้าวหน้าและยั่งยืน เป็นรายได้หลักของตำบล

๗. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. เทศบาลสามารถบริหารงานเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลเกิดความคุ้มค่าและชุมชนมีความเข้มแข็ง

๒. โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนมีความทั่วถึง เพียงพอและได้มาตรฐาน

๓. ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และได้รับสวัสดิการสังคม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างทั่วถึงเพียงพอ

๔. ประชาชนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณภาพ ความสามารถในการแข่งขันรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมฐานความรู้ ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๕. มีการอนุรักษ์สืบทอดประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๖. การเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทางการเกษตรอย่างยั่งยืน

๗. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ที่เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาล

จากการที่เทศบาลตำบลโคกม่วง ได้กำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักของการพัฒนาไว้แล้ว เทศบาลตำบลโคกม่วง กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาไว้ ๗ ยุทธศาสตร์ ๑๘ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน ฝาย ระบบระบายน้ำ
- ๑.๒ ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค
- ๑.๓ จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ พัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบควบคู่การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
- ๒.๒ การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน
- ๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน
- ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
- ๒.๕ การส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการชุมชน
- ๒.๖ การพัฒนาภาคเกษตร

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๒ พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ การควบคุมมลภาวะ
- ๕.๒ การฟื้นฟูอนุรักษ์และจัดระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
- ๕.๓ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

๖. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- ๖.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของท้องถิ่น

๗.๒ ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ตลอดจนถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน

บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ
<p>๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย</p>	<p>๑) ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน ฝาย ระบบระบายน้ำ</p> <p>๒) ก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค</p> <p>๓) จัดให้มีไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง</p> <p>๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบควบคู่การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม</p> <p>๒) การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน</p> <p>๓) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน</p> <p>๔) การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๕) การส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการชุมชน</p> <p>๖) การพัฒนาภาคเกษตร</p> <p>๑) พัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น</p>	<p>กองช่าง</p> <p>สำนักปลัดเทศบาล, กองการศึกษา</p> <p>สำนักปลัดเทศบาล</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	โครงการ
๔. <u>ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว</u>	๑) ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๒) พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	} สำนักปลัดเทศบาล, กองช่าง
๕. <u>ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>	๑) การควบคุมมลภาวะ ๒) การฟื้นฟูอนุรักษ์และจัดระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน ๓) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก	} สำนักปลัดเทศบาล
๖. <u>ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</u>	๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม	} กองการศึกษา
๗. <u>ด้านการบริหารจัดการที่ดี</u>	๑) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของท้องถิ่น ๒) ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ตลอดจนถึงสถานที่ในการปฏิบัติงาน	} สำนักปลัดเทศบาล, กองคลัง, กองช่าง, กองการศึกษา

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

๑. แนวทางการดำเนินงาน

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลสามปี โดยแผนพัฒนาสามปีก็จะใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี หลังจากนั้นก็จะจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเพื่อแสดงถึงรายละเอียดแผนงาน / โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดสำหรับให้ผู้บริหารเทศบาลนำไปปฏิบัติการพัฒนาเทศบาลให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล

องค์กรที่รับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล คือ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๓. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ตีพิมพ์ประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมนั้น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลจะดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาสามปีให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริงก็จะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล ใช้เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดในการประเมินซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน ๒ ระดับ คือ เกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ ดังนี้

๒.๑ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน ประกอบด้วย ๗ เกณฑ์ ๑๘ ตัวชี้วัด ดังนี้

๑. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement)

เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑.๑ ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ

(๑) ผลผลิตในภาพรวม (Overall Outputs) – เป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กร

(๒) ผลลัพธ์ (Outcome) - เป็นการประเมินผลขั้นสุดท้ายว่าบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในนโยบายหรือไม่

๒. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

- (๑) การเข้าถึง เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชนในการได้รับการสาธารณสุข
- (๒) การจัดสรรทรัพยากร พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม
- (๓) การกระจายผลประโยชน์ เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม
- (๔) ความเสมอภาค เน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับการสาธารณสุขโดยปราศจากอคติ ไม่แบ่งแยกกลุ่ม

๓. เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

- (๑) สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวชี้วัดขีดความสามารถในการบริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
- (๒) ความทั่วถึงและเพียงพอ พิจารณาถึงความครอบคลุมความเพียงพอและความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ
- (๓) ความถี่ในการให้บริการ เป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลา
- (๔) ประสิทธิภาพในการให้บริการ เป็นการชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรในการให้บริการ

๔. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ ๔ ประการ คือ

- (๑) การเข้าถึง เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชนในการได้รับการสาธารณสุข
- (๒) การจัดสรรทรัพยากร พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือ
- (๓) การให้หลักประกันความเสี่ยง เป็นตัวชี้วัดความคุ้มครองหรือการชดเชยจากหน่วยงานที่มีต่อประชาชนหากมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน
- (๔) การยอมรับข้อผิดพลาด เป็นชี้วัดความรับผิดชอบต่อหน่วยงานที่มีต่อสาธารณชนหากเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

๕. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

- (๑) การกำหนดประเด็น เป็นการกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนและมีการจัดลำดับความสำคัญ
- (๒) การรับฟังความเห็น เป็นตัวชี้วัดการเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน
- (๓) มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดความพร้อมในการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวรวมถึงการให้สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ
- (๔) ความเร็วในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

๖. เกณฑ์ความพึงพอใจของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ประการ คือ

- (๑) ระดับความพึงพอใจ เป็นตัวชี้วัดความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการต่อประชาชน

(๒) การยอมรับหรือคัดค้าน เป็นตัวชี้วัดสัดส่วนการยอมรับหรือคัดค้านการดำเนินงานตามมาตรการหรือนโยบายของหน่วยงาน

๗. **เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม** ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ประการ คือ

(๑) **ผลกระทบภายนอก** เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่อย่างไร

(๒) **ค่าต้นทุนทางสังคม** เป็นตัวชี้วัดผลเสียหายที่สังคมต้องแบกรับ

๒.๒ เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ๘ เกณฑ์ คือ

๑. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

- เป็นการประเมินว่าการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบของเวลาที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไร ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) **ผลผลิตเทียบเท่ากับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา** เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด เทียบกับเป้าหมายในแต่ละช่วงเวลา

(๒) **จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ** เป็นการพิจารณาจำนวนและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้วในช่วงระยะเวลาที่กำหนด

(๓) **ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในการโครงการสัมพันธ์กับเวลา

(๔) **ระยะเวลาที่ใช้ไป** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ

๒. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficien)

- เป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) **สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน

(๒) **ผลผลิตต่อกำลังคน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ

(๓) **ผลผลิตต่อหน่วยงาน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา

(๔) **การประหยัดทรัพยากรการจัดการ** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ

๓. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

- เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้านโดยดูจากผลลัพธ์การดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ประการ คือ

(๑) **ระดับการบรรลุเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมายในแต่ละด้านของโครงการและการบรรลุเป้าหมายส่งผลกระทบต่อประชากรเป้าหมายเพียงไร

(๒) **ระดับการมีส่วนร่วม** เป็นตัวชี้วัดมิติการมีส่วนร่วมของประชาชนว่ามีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร

(๓) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นการพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจต่อการบริการขององค์กร

(๔) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นการพิจารณาว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่อย่างไร

๔. เกณฑ์ผลกระทบ (Impact) - เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคม และหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลกระทบในระยะยาว อาจเป็นทั้งผลกระทบที่มุ่งหวังและไม่ได้มุ่งหวัง ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ

(๑) คุณภาพชีวิต เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

(๒) ทักษะและความเข้าใจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบที่มุ่งเรื่องทักษะและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ

(๓) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ

๕. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance) - เป็นการพิจารณาวัตถุประสงค์ของโครงการว่าสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ตลอดจนแนวทางและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงหรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) ประเด็นปัญหาหลัก พิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

(๒) มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา

(๓) ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการหรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการ ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการและสนองตอบต่อความต้องการของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

๖. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability) - เป็นการพิจารณาระดับความต่อเนื่องของกิจกรรมหรือโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ (Economic viability) เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

(๒) สมรรถนะด้านสถาบัน (Institution Capacity) เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วม การตัดสินใจ การวางแผนและการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

(๓) ความเป็นไปได้ในการขยายผล เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืนโดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งพาตัวเอง ทั้งการขยายผลตามแนวราบและการขยายผลในแนวตั้ง

๗. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) - เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความทั่วถึง การจัดสรรคุณค่า และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วย ตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อยในสังคม

(๒) ความเป็นธรรมระหว่างเพศ เป็นตัวชี้วัดความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ

(๓) **ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น** เป็นชีวิตความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต

๘. **เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)** - เป็นการประเมินเพื่อให้หลักประกันว่าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคม หรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ประการ คือ

(๑) **ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นผลจากการดำเนินโครงการ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบและมีการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น

(๒) **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนา

(๓) **ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินโครงการและส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน

เกณฑ์และตัวชี้วัดทั้งหมดนี้จะใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลแผนพัฒนาสามปี ซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมต่อไป

